

Obsah

IV *Informácie*

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2018/C 364/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznamy*

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2018/C 364/02	Vec C-428/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španielsko) 28. júna 2018 – Jörg Paul Konrad Fritz Bode/Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social	2
2018/C 364/03	Vec C-462/18 P: Odvolanie podané 13. júla 2018: Mylène Troszczynski proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) zo 16. mája 2018 vo veci T-626/16, Troszczynski/Parlament	2
2018/C 364/04	Vec C-493/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation (Francúzsko) 26. júla 2018 – UB/VA, Tiger SCI, WZ, súdny likvidátor alebo správca konkurznej podstaty UB, Banque patrimoniale et immobilière SA	4
2018/C 364/05	Vec C-501/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) 30. júla 2018 – BT/Bálgarska narodna banka	4
2018/C 364/06	Vec C-505/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 30. júla 2018 – COPEBI SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	7

2018/C 364/07	Vec C-508/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Írsko) 6. augusta 2018 – Minister for Justice and Equality/OG	8
2018/C 364/08	Vec C-509/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Írsko) 6. augusta 2018 – Minister for Justice and Equality/PF	8
2018/C 364/09	Vec C-517/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 6. augusta 2018 – Fédération des fabricants de cigares/Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé	9

Všeobecný súd

2018/C 364/10	Vec T-646/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 19. júla 2018 – Simpson/Rada („Odvolanie — Verejná služba — Úradníci — Postup do vyššej platovej triedy — Zaradenie do platovej triedy — Rozhodnutie o nezaradení dotknutej osoby do platovej triedy AD 9 po úspešnej účasti vo výberovom konaní pre AD 9 — Zamietnutie žaloby v prvostupňovom konaní po vrátení Všeobecným súdom — Zostavenie rozhodovacieho zloženia, ktoré prijalo uznesenie na prvom stupni — Konanie na vymenovanie sudcu Súdu pre verejnú službu — Súd zriadený zákonom — Zásada zákonného sudcu“)	11
2018/C 364/11	Vec T-693/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 19. júla 2018 – HG/Komisia („Odvolanie — Verejná služba — Úradníci — Preloženie do tretej krajiny — Služobný byt poskytnutý inštitúciou — Disciplinárna sankcia — Zamietnutie žaloby v prvostupňovom konaní — Zostavenie rozhodovacieho zloženia, ktoré vyhlásilo prvostupňový rozsudok — Postup vymenovania sudcu na Súd pre verejnú službu — Súd zriadený zákonom — Zásada zákonného sudcu“)	11
2018/C 364/12	Vec T-375/18: Žaloba podaná 19. júna 2018 – Gollnisch/Parlament	12
2018/C 364/13	Vec T-401/18: Žaloba podaná 3. júla 2018 – SFIE-PE/Parlament	13
2018/C 364/14	Vec T-402/18: Žaloba podaná 3. júl 2018 – Aquino a i./Parlament	14
2018/C 364/15	Vec T-422/18: Žaloba podaná 6. júla 2018 – RATP/Komisia	14
2018/C 364/16	Vec T-437/18: Žaloba podaná 13. júla 2018 – Tilly-Sabco/Komisia	15
2018/C 364/17	Vec T-459/18: Žaloba podaná 31. júla 2018 – Lotte/EUIPO – Générale Biscuit-Glico France (PEPERO original)	17
2018/C 364/18	Vec T-470/18: Žaloba podaná 31. júla 2018 – Telenet/Komisia	17
2018/C 364/19	Vec T-471/18: Žaloba podaná 2. augusta 2018 – WV/ESVČ	18
2018/C 364/20	Vec T-482/18: Žaloba podaná 10. augusta 2018 – XF/Komisia	19
2018/C 364/21	Vec T-501/18: Žaloba podaná 22. augusta 2018 – Currency One/EUIPO – Cinkciarz.pl (CINKCIARZ)	20

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie*(2018/C 364/01)***Posledná publikácia**

Ú. v. EÚ C 352, 1.10.2018.

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 341, 24.9.2018.

Ú. v. EÚ C 328, 17.9.2018.

Ú. v. EÚ C 319, 10.9.2018.

Ú. v. EÚ C 311, 3.9.2018.

Ú. v. EÚ C 301, 27.8.2018.

Ú. v. EÚ C 294, 20.8.2018.

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španielsko) 28. júna 2018 – Jörg Paul Konrad Fritz Bode/Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

(Vec C-428/18)

(2018/C 364/02)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Jörg Paul Konrad Fritz Bode

Odporcovia v odvolacom konaní: Instituto Nacional de la Seguridad Social a Tesorería General de la Seguridad Social

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 48 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá ako požiadavku pre priznanie predčasného starobného dôchodku stanovuje, že suma dôchodku, ktorý sa má poberať, musí byť vyššia ako minimálny dôchodok, ktorý by prislúchal danej osobe na základe tej istej vnútroštátnej úpravy, pričom za takýto „dôchodok, ktorý sa má poberať“ sa považuje skutočný dôchodok, ktorý vypláca iba príslušný členský štát (v tomto prípade Španielsko), bez započítania tiež skutočného dôchodku, ktorý by bolo možné poberať z dôvodu inej dávky tej istej povahy vyplácanej iným členským štátom alebo inými členskými štátmi?

Odvolanie podané 13. júla 2018: Mylène Troszczynski proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) zo 16. mája 2018 vo veci T-626/16, Troszczynski/Parlament

(Vec C-462/18 P)

(2018/C 364/03)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Mylène Troszczynski (v zastúpení: F. Wagner, advokát)

Ďalší účastník konania: Európsky parlament

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor zrušil rozsudok vydaný Všeobecným súdom 16. mája 2018 vo veci T-626/16

a v dôsledku toho:

- zrušil rozhodnutie generálneho tajomníka Parlamentu z 23. júna 2016 prijaté podľa článku 68 rozhodnutia predsedníctva Parlamentu 2009/C 159/01 z 19. mája a 9. júla 2008, „ktorým sa uplatňujú vykonávacie opatrenia k štatútu poslancov Európskeho parlamentu“ v znení zmien, ktorým bola konštatovaná pohľadávka vo výške 56 554 eur,
- zrušil oznámenie o dlhu č. 2016-888 oznámené 30. júna 2016, ktorým bola odvolateľka informovaná, že bola voči nej konštatovaná pohľadávka na základe rozhodnutia generálneho tajomníka z 23. júna 2016 o „vrátení čiastok neoprávnene vyplatených v rámci parlamentnej asistencie a uplatnenia článku 68 vykonávacích opatrení k štatútu poslancov a článkov 78, 79 a 80 finančného nariadenia“,
- rozhodol o čiastke, ktorá má byť odvolateľke priznaná ako náhrada nemajetkovej ujmy spôsobenej nepodloženými obvineniami vznesenými pred ukončením vyšetrovania, poškodením jej dobrej povesti a značným narušením jej súkromného a politického života v dôsledku napadnutého rozhodnutia,
- rozhodol o čiastke, ktorá má byť odvolateľke priznaná z titulu trov konania,
- uložil Parlamentu povinnosť nahradiť všetky trovy konania,
- pred rozhodnutím vo veci samej vyzval Parlament na predloženie správneho spisu o J.O. a spisu OLAF, ktorý sa týka tejto osoby.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a na porušení podstatných formálnych náležitostí. Na jednej strane rozsudky Všeobecného súdu vo veciach Bilde a Montel predstavujú novú skutočnosť, ktorá nastala po ukončení písomnej časti konania, a objasňujú druh a množstvo dôkazov, ktoré majú byť predložené. Podmienky v článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku boli splnené. Na druhej strane sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že nemôže prejednať iné skutkové okolnosti ako tie, ktoré boli predložené generálnemu tajomníkovi. Konanie o vrátenie neoprávnene vyplatených súm je porovnateľné s konaním o opravnom prostriedku, ktorý sa skúma v rámci neobmedzenej právomoci, v rámci ktorého môžu byť predložené všetky dôkazy užitočné pre riadne posúdenie sporu, a to aj počas konania.

Druhý odvolací dôvod je založený na porušení práva na obhajobu a podstatných formálnych náležitostí zo strany Všeobecného súdu. Na jednej strane Všeobecný súd neumožnil spravodlivé a kontradiktórne prejednanie tým, že neuložil Parlamentu povinnosť postupovať v súlade s článkami 41 a 42 Charty základných práv Európskej únie. Parlament má prístup k správne mu spisu a k spisu OLAF, ktoré môže ľubovoľne využiť vo svoj prospech, keďže oba spisy môžu obsahovať dôkazy o pracovnej činnosti, o ktorých sa však odvolateľka nemá možnosť dozvedieť. Na druhej strane sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že nedošlo k pochybeniu, keď generálny tajomník odvolateľku osobne nevyočul.

Tretí odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, nesprávnej kvalifikácii skutkového stavu a dôkazov, diskriminácii, *fumus persecutionis*, porušení zásad legitímnej dôvery a zákonnosti, ako aj na zneužití právomoci. Po prvé nedostatok kritickej analýzy predložených dôkazov predstavuje nedostatočné odôvodnenie. Po druhé došlo k porušeniu politických práv asistentov. Po tretie vo veci vrátenia neoprávnene vyplatených čiastok nesie dôkazné riziko v prvom rade administratíva, ktorá musí uviesť dôvody spochybňujúce nadobudnuté práva. Po štvrté sa predseda a generálny tajomník Parlamentu dopustili diskriminačného zaobchádzania s poslancami Front national. Napokon odmietnutie predložiť správny spis a spis OLAF je v rozpore so zásadami legitímnej dôvery a zákonnosti a predstavuje zneužitie právomoci.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation (Francúzsko) 26. júla 2018 – UB/VA, Tiger SCI, WZ, súdny likvidátor alebo správca konkurznej podstaty UB, Banque patrimonie et immobilier SA

(Vec C-493/18)

(2018/C 364/04)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: UB

Odporca v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: VA, Tiger SCI, WZ, súdny likvidátor alebo správca konkurznej podstaty UB, Banque patrimonie et immobilier SA

Prejudiciálne otázky

1. Možno považovať žalobu správcu konkurznej podstaty ustanoveného súdom členského štátu, ktorý začal konkurzné konanie, ktorej cieľom je vyhlásiť za neúčinné voči tomuto konkurznému konaniu záložné práva k nehnuteľnostiam dlžníka nachádzajúce sa v inom členskom štáte, ako aj predaj týchto nehnuteľností uskutočnený v tomto štáte, a tak vrátiť tieto nehnuteľnosti do majetku dlžníka, za priamo vyplývajúcu z konkurzného konania a s ním úzko súvisiacu?
2. V prípade kladnej odpovede, majú sudy členského štátu, v ktorom sa konkurzné konanie začalo, výlučnú právomoc rozhodnúť o tejto žalobe správcu konkurznej podstaty, alebo naopak majú túto právomoc len sudy členského štátu, v ktorom sa nachádzajú nehnuteľnosti, prípadne existuje medzi týmito súdmi konkurenčná právomoc a za akých podmienok?
3. Pokiaľ by rozhodnutie, ktorým súd členského štátu, v ktorom sa začalo konkurzné konanie, oprávňuje správcu konkurznej podstaty podať v inom členskom štáte žalobu, v zásade patrilo do právomoci súdu, ktorý začal konkurzné konanie, môže mať za následok založenie súdnej právomoci tohto iného štátu v tom zmysle, že toto rozhodnutie predovšetkým možno považovať za rozhodnutie týkajúce sa priebehu konkurzného konania v zmysle článku 25 ods. 1 nariadenia [(ES) č. 1346/2000] ⁽¹⁾ a z toho titulu môže byť uznané bez ďalších formalít uplatnením tohto istého nariadenia?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Ú. v. ES L 160, s. 1; Mim. vyd. 19/001, s. 191).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen săd Sofia-grad (Bulharsko) 30. júla 2018 – BT/Bálgarska narodna banka

(Vec C-501/18)

(2018/C 364/05)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen săd Sofia-grad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: BT

Žalovaná: Bãlgarska narodna banka

Prejudiciálne otázky

1. Vyplýva zo zásad ekvivalencie a efektivity stanovených právom Únie, že vnútroštátny súd má z úradnej moci povinnosť posúdiť žalobu, ktorej predmetom je mimozmluvná zodpovednosť členského štátu za škodu spôsobenú porušením práva Únie, ktorého sa mal dopustiť orgán členského štátu, ako žalobu o nesplnenie povinností vyplývajúcich z článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (ZEU) členským štátom, ak:
 - článok 4 ods. 3 ZEU nebol výslovne uvedený ako právny základ žalobného podania, avšak z odôvodnenia žaloby vyplýva, že sa škoda uplatňuje z dôvodu porušenia ustanovení práva Únie,
 - nárok na náhradu škody sa opiera o vnútroštátny predpis o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone správnych činností, ktorá nezávisí od zavinenia a možno ju vyvodiť za týchto podmienok: protiprávnosť právneho aktu, úkonu alebo nečinnosti orgánu alebo zamestnanca pri alebo počas výkonu správnej činnosti, vznik škody majetkovej alebo nemajetkovej povahy, priama a bezprostredná príčinná súvislosť medzi škodou a protiprávnym postupom orgánu,
 - podľa práva členského štátu je súd z úradnej moci povinný určiť na základe okolností, z ktorých vychádza žaloba, právny základ zodpovednosti štátu za činnosť súdnych orgánov?
2. Vyplýva z odôvodnenia 27 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010⁽¹⁾ z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo), že odporúčanie vydané na základe článku 17 ods. 3 nariadenia, v ktorom sa konštatuje porušenie práva Únie centrálnou bankou členského štátu v súvislosti s lehotami na vyplatenie chránených vkladov vkladateľom dotknutej úverovej inštitúcie, za okolností v konaní vo veci samej:
 - priznáva vkladateľom tejto úverovej inštitúcie právo odvolávať sa pred vnútroštátnym súdom na toto odporúčanie, s cieľom odôvodniť žalobu o náhradu škody spôsobenej takýmto porušením práva Únie, ak sa zohľadní právomoc Európskeho orgánu pre bankovníctvo konštatovať porušenia práva Únie a keď sa prihliadne na tú skutočnosť, že odporúčanie nie je a ani nemôže byť určené vkladateľom a nevyvoláva voči týmto osobám nijaké priame právne účinky,
 - je platné s ohľadom na podmienku, že porušené ustanovenie musí stanovovať jasné a bezpodmienečné povinnosti, ak sa prihliadne na tú okolnosť, že článok 1 bod 3 písm. i) smernice 94/19/ES⁽²⁾ o systémoch ochrany vkladov, ak sa vykladá v spojení s odôvodneniami 12 a 13 tejto smernice, neobsahuje všetky potrebné údaje na to, aby členským štátom vznikla jasná a bezpodmienečná povinnosť a vkladateľom nepriznáva nijaké priame práva, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že táto smernica predpokladá iba minimálnu úroveň harmonizácie, ktorá nezahŕňa údaje, na základe ktorých možno rozhodnúť o nedostupnosti vkladov a že odporúčanie nebolo prijaté spolu s ďalšími jasnými a nepodmienenými predpismi práva Únie upravujúcimi takéto údaje, konkrétne okrem iného posúdenie nedostatočnej likvidity a v súčasnosti chýbajúce vyhladky na vyplatenie vkladov, existujúcu povinnosť nariadiť včasné intervenčné opatrenia a pokračovať v obchodnej činnosti úverovej inštitúcie,
 - sú pre národnú centrálnu banku s ohľadom na predmet, ochranu vkladov a právo Európskeho orgánu pre bankovníctvo vydávať v súlade s článkom 26 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 záväznými odporúčania týkajúce sa systému ochrany vkladov, ak táto banka nevykonáva nijaké právomoci vo vzťahu k národnému systému ochrany vkladov a nie je príslušným orgánom podľa článku 4 bodu 2 písm. iii) tohto nariadenia?
3. Vyplýva z rozsudkov Súdneho dvora Európskej únie z 12. októbra 2004, Paul a i. (C-222/02, EU:C:2004:606, body 38, 39, 43 a 49 až 51) z 5. marca 1996, Brasserie du pêcheur a Factortame (C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79, body 42 a 51), z 15. júna 2000, Dorsch Consult/Rada a Komisia (C-237/98 P, EU:C:2000:321, bod 19) a z 2. decembra 1971, Zuckerfabrik Schöppenstedt/Rada (5/71, EU:C:1971:116 bod 11), ako aj s ohľadom na súčasný stav práva Únie, ktoré je relevantné pre konanie vo veci samej, že
 - A) ustanovenia smernice 94/19, najmä jej článok 7 ods. 6, priznávajú vkladateľom právo uplatniť si nárok na náhradu škody voči členskému štátu z dôvodu nedostatočného dohľadu nad úverovou inštitúciou, ktorá spravuje ich vklady a že toto právo je obmedzené na zabezpečenie výšky vkladov alebo sa má pojem „právo na náhradu škody“ vykladať široko?

- B) predstavujú opatrenia v oblasti dohľadu nariadené centrálnou bankou členského štátu na účely ozdravenia úverovej inštitúcie, o aké ide v konaní vo veci samej, medzi nimi zastavenie platieb upravené najmä v článku 2 siedmej zarážke smernice 2001/24/ES⁽³⁾, neoprávnené a neprímerané obmedzenie majetkových práv vkladateľov, ktoré zakladá mimozmluvnú zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením práva Únie, ak s ohľadom na článok 116 ods. 5 zákona o úverových inštitúciách, ako aj s ohľadom na článok 4 ods. 2 bod 1 a článok 94 ods. 1 bod 4 zákona o platobnej neschopnosti bánk, právo dotknutého členského štátu stanovuje, že počas trvania týchto opatrení vzniká povinnosť platiť zmluvné úroky a pohľadávky presahujúce chránenú výšku vkladov budú uspokojené v rámci všeobecného insolvenčného konania, ako aj že existuje možnosť vyplatenia úrokov?
- C) podmienky stanovené vnútroštátnym právom členského štátu pre vznik mimozmluvnej zodpovednosti za škodu spôsobenú konaním alebo opomenutím konania pri výkone dozorných právomocí centrálnou bankou členského štátu patriacich do pôsobnosti článku 65 ods. 1 písm. b) ZFEÚ nesmú odporovať požiadavkám a zásadám tejto zodpovednosti stanoveným v práve Únie, a to konkrétne: zásade nezávislosti žaloby o náhradu škody od žaloby o neplatnosť a od konštatovania neprípustnosti podmienky stanovenej vnútroštátnym právom, že je potrebné najskôr rozhodnúť o zrušení právneho úkonu alebo opomenutia, ktorými sa odôvodňuje nárok na náhradu škody; neprípustnosti požiadavky stanovenej vnútroštátnym právom týkajúcej sa zavinenia orgánov a zamestnancov, ktorých správanie zakladá nárok na náhradu škody; požiadavke vzťahujúcej sa na žaloby o náhradu majetkovej škody, aby žalobca v čase podania žaloby utrpel skutočnú a určitú škodu?
- D) podľa zásady nezávislosti žaloby o náhradu škody od žaloby o neplatnosť stanovenej právom Únie sa vyžaduje splnenie požiadavky nezákonnosti dotknutého postupu orgánu, ktorá zodpovedá požiadavke vnútroštátneho práva členského štátu, aby sa zrušil právny úkon alebo opomenutie, na základe ktorých sa žiada o náhradu škody, konkrétne opatrenie na ozdravenie úverovej inštitúcie, ak sa zohľadnia okolnosti v konaní vo veci samej, ako aj tieto skutočnosti:
- že tieto opatrenia nie sú určené žalobkyni, ako vkladateľke úverovej inštitúcie, ako aj že podľa vnútroštátneho práva a vnútroštátnej judikatúry nie je žalobkyňa oprávnená žiadať o zrušenie individuálnych rozhodnutí, ktorými boli tieto opatrenia nariadené a že tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť,
 - že právo Únie, v tejto oblasti konkrétne smernica 2001/24/ES, neukladá členským štátom nijakú výslovnú povinnosť, aby upravili pre všetkých veriteľov možnosť napadnúť tieto dozorné opatrenia na účel/na účely/ s cieľom rozhodnutia o platnosti takýchto opatrení,
 - že právo členského štátu neupravuje mimozmluvnú zodpovednosť za škodu, ktorá bola spôsobená zákonným postupom orgánov alebo zamestnancov?
- E) v prípade, ak z výkladu vyplynie, že sa neuplatní podmienka nezákonnosti príslušného postupu orgánu za okolností, o aké ide v konaní vo veci samej, použijú sa na žaloby vkladateľov úverovej inštitúcie o náhradu škody spôsobenú konaním alebo opomenutím centrálnej banky členského štátu a najmä na výplatu úrokov z včas nevyplatených chránených vkladov, ako aj na vyplatenie vkladov presahujúcich chránenú výšku, ktoré sa uplatňujú v podobe nároku na náhradu škody vyplývajúcej z porušenia článkov 63 až 65 a článku 120 ZFEÚ, článku 3 ZEU a článku 17 Charty základných práv Európskej únie, podmienky stanovené Súdnym dvorom pre vznik mimozmluvnej zodpovednosti za škodu:
- ktorá vyplynula zo zákonného postupu orgánu, a to konkrétne tri kumulatívne podmienky, ku ktorým patrí vznik skutočnej škody, príčinná súvislosť medzi touto škodou a dotknutým úkonom a tiež neobvyklý a osobitný druh škody, najmä v prípade žalôb o zaplatenie úrokov z dôvodu oneskoreného vyplatenia chránených vkladov alebo
 - v oblasti hospodárskej politiky, predovšetkým podmienka „iba ak došlo k dostatočne závažnému porušeniu nadradenej právnej normy, ktorá slúži na ochranu jednotlivcov“, najmä ak ide o žaloby vkladateľov o vyplatenie vkladov prevyšujúcich sumu chránených vkladov, ktoré boli uplatnené v podobe žalôb o náhradu škody a ktoré podliehajú postupu upravenému vo vnútroštátnom práve, ak sa zohľadní široká miera voľnej úvahy, ktorou disponujú členské štáty v súvislosti s článkom 65 ods. 1 písm. b) ZFEÚ a opatreniami podľa smernice 2001/24 a ak okolnosti týkajúce sa úverovej inštitúcie a osoby, ktorá žiada o náhradu škody, súvisia iba s jedným členským štátom, pričom pre všetkých vkladateľov platia rovnaké predpisy a ústavná základná zásada rovnakého zaobchádzania, ktorá má prednosť pred zákonom?
4. Vyplyva z výkladu článku 10 ods. 1 v spojení s článkom 1 bodom 3 písm. i) a článkom 7 ods. 6 smernice 94/19, ako aj z právnych úvah uvedených v rozsudku Súdného dvora Európskej únie z 21. decembra 2016, Vervloet a i. (C-76/15, EÚ:C:2016:975, body 82 až 84), že pôsobnosť ustanovení smernice sa vzťahuje na vkladateľov,

- ktorých vklady sa počas obdobia od zastavenia platieb úverovej inštitúcie až do odňatia jej povolenia na výkon bankovej činnosti nestali vymáhateľnými podľa zmlúv a zákonných ustanovení a dotknutý vkladateľ neuplatnil svoju požiadavku na vrátenie vkladu,
- ktorí súhlasili so zmluvným ustanovením o vyplatení vkladov v chránenej výške v súlade s postupom upraveným právom členského štátu, konkrétne aj v prípade odňatia povolenia úverovej inštitúcie spravujúcej vklady a táto podmienka je splnená, ako aj
- uvedené ustanovenie zmluvy o vklade má podľa práva členského štátu medzi zmluvnými stranami silu zákona?

Vyplyva z ustanovení tejto smernice alebo z iných ustanovení práva Únie, že vnútroštátny súd nesmie prihliadať na takéto ustanovenie zmluvy o vklade a nesmie posudzovať žalobu vkladateľa o zaplatenie úrokov z dôvodu oneskoreného vyplatenia vkladov v chránenej výške podľa tejto zmluvy z hľadiska podmienok mimozmluvnej zodpovednosti za škodu vyplývajúcu z porušenia práva Únie a na základe článku 7 ods. 6 smernice 94/19?⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 2010, s. 12).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 94/19/ES z 30. mája 1994 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. ES L 135, 1994, s. 5; Mim. vyd. 06/002, s. 252).

⁽³⁾ Smernica 2001/24/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. apríla 2001 o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií (Ú. v. ES L 125, 2001, s. 15; Mim. vyd. 06/004, s. 15).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 30. júla 2018 – COPEBI SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Vec C-505/18)

(2018/C 364/06)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: COPEBI SCA

Odporca: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Ďalší účastník konania: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Prejudiciálna otázka

Má sa rozhodnutie Komisie 2009/402/ES z 28. januára 2009 o „plánoch kampane“ v odvetví ovocia a zeleniny, ktoré zaviedlo Francúzsko [C-29/05 (ex NN 57/05)]⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na pomoc, ktorú office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Štátny medziodvetvový úrad pre ovocie, zeleninu a záhradníctvo) (ONIFLHOR) vyplatil comité économique agricole du bigarreau d'industrie (Hospodársky výbor pre spracovanie čerešní srdcoviek) (CEBI), a ktorá bola následne pridelená pestovateľom čerešní srdcoviek pre priemysel prostredníctvom zoskupení pestovateľov, ktorí sú členmi tohto výboru, hoci CEBI nefiguruje medzi ôsmimi poľnohospodárskymi hospodárskymi výbormi uvedenými v bode 15 rozhodnutia a predmetná pomoc, na rozdiel od mechanizmu financovania opísaného v bodoch 24 až 28 tohto rozhodnutia, nie je financovaná z dobrovoľných príspevkov pestovateľov, tzv. odvetvových podielov, ale výlučne len z dotácií ONIFLHOR?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 127, 2009, s. 11.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Írsko) 6. augusta 2018 –
Minister for Justice and Equality/OG**

(Vec C-508/18)

(2018/C 364/07)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca/Odporca: Minister for Justice and Equality

Žalovaný/Odvolateľ: OG

Prejudiciálne otázky

1. Treba nezávislosť prokurátora od výkonnej moci posudzovať na základe jeho postavenia v rámci príslušného vnútroštátneho právneho poriadku? Ak nie, podľa akých kritérií sa posudzuje nezávislosť od výkonnej moci?
2. Je prokurátor, ktorý v súlade s vnútroštátnym právom podlieha možným usmerneniam alebo pokynom, či už priamym alebo nepriamym, od ministerstva spravodlivosti, dostatočne nezávislý od výkonnej moci, aby mohol byť považovaný za súdny orgán v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia ⁽¹⁾?
3. Ak áno, musí byť prokurátor aj funkčne nezávislý od výkonnej moci a podľa akých kritérií sa posudzuje jeho funkčná nezávislosť?
4. Ak je prokurátor, ktorého rola je obmedzená na iniciovanie a vykonávanie vyšetrovaní a zabezpečovanie toho, že takéto vyšetrovania prebiehajú objektívne a v súlade so zákonom, podávanie obžalôb, vykonávanie súdnych rozhodnutí a stíhanie trestných činov a ktorý nevydáva vnútroštátne zatykače a nesmie ani vykonávať súdne funkcie, nezávislý od výkonnej moci, je „súdnym orgánom“ na účely článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia?
5. Je prokurátor v Lübecku súdnym orgánom v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1, Mim. vyd. 19/006, s. 34).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Írsko) 6. augusta 2018 –
Minister for Justice and Equality/PF**

(Vec C-509/18)

(2018/C 364/08)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca/Odporca: Minister for Justice and Equality

Žalovaný/Odvolateľ: PF

Prejudiciálne otázky

1. Za kritériá, podľa ktorých sa môže stanoviť, či prokurátor určený ako vydávajúci súdny orgán v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia z roku 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi ⁽¹⁾, je súdnym orgánom v rozsahu autonómneho významu tohto pojmu v zmysle tohto článku, treba považovať, že 1) prokurátor je nezávislý od výkonnej moci a 2) v rámci vlastného právneho poriadku sa považuje za orgán, ktorý vykonáva spravodlivosť alebo sa podieľa na výkone spravodlivosti?
2. Ak nie, aké sú kritériá, podľa ktorých by mal vnútroštátny súd rozhodnúť, či prokurátor, ktorý je určený ako vydávajúci súdny orgán v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia, je súdnym orgánom v zmysle tohto článku?
3. Pokiaľ tieto kritériá zahŕňajú požiadavku, aby prokurátor vykonával spravodlivosť, alebo aby sa podieľal na výkone spravodlivosti, má sa o tejto požiadavke rozhodnúť podľa postavenia, ktoré má vo svojom právnom poriadku, alebo podľa určitých objektívnych kritérií? Ak sa má rozhodnúť podľa objektívnych kritérií, aké sú tieto kritériá?
4. Je prokurátor Litovskej republiky súdnym orgánom v rozsahu autonómneho významu tohto pojmu podľa článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia z roku 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1, Mim. vyd. 19/006, s. 34).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 6. augusta 2018 –
Fédération des fabricants de cigares/Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé**

(Vec C-517/18)

(2018/C 364/09)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Fédération des fabricants de cigares

Žalovaní: Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé

Ďalší účastník: Société nationale d'exploitation industrielle des tabacs et allumettes (SEITA)

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia článku 13 ods. 1 a 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ z 3. apríla 2014 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že na jednotkových baleniach, vonkajších obaloch a tabakových výrobkoch sa zakazuje používať akékoľvek označenie tvoriace ochrannú známku, ktoré naznačuje určité vlastnosti, a to bez ohľadu na jej všeobecnú známosť?
2. V závislosti od toho, aký bude výklad článku 13 ods. 1 a 3 smernice, ktorý treba poskytnúť, dodržiavajú tieto ustanovenia v rozsahu, v akom sa uplatňujú na názvy a ochranné známky, právo vlastníť majetok, slobodu prejavu, slobodu podnikania a zásady proporcionality a právnej istoty?

3. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, dodržiavajú ustanovenia článku 13 ods. 1 a 3 smernice, v spojení s ustanoveniami článku 24 ods. 2 tej istej smernice, právo vlastníť majetok, slobodu prejavu a slobodu podnikania a zásadu proporcionality?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ z 3. apríla 2014 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových a súvisiacich výrobkov a o zrušení smernice 2001/37/ES (Ú. v. EÚ L 127, 2014, s. 1).

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 19. júla 2018 – Simpson/Rada

(Vec T-646/16) ⁽¹⁾

(„Odvolanie — Verejná služba — Úradníci — Postup do vyššej platovej triedy — Zaradenie do platovej triedy — Rozhodnutie o nezaradení dotknutej osoby do platovej triedy AD 9 po úspešnej účasti vo výberovom konaní pre AD 9 — Zamietnutie žaloby v prvostupňovom konaní po vrátení Všeobecným súdom — Zostavenie rozhodovacieho zloženia, ktoré prijalo uznesenie na prvom stupni — Konanie na vymenovanie sudcu Súdu pre verejnú službu — Súd zriadený zákonom — Zásada zákonného sudcu“)

(2018/C 364/10)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťel: Erik Simpson (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: M. Velardo, avocat)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Bauer a E. Rebasti, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolanie proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu Európskej únie (druhá komora) z 24. júna 2016, Simpson/Rada (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), smerujúce k zrušeniu tohto uznesenia

Výrok rozsudku

1. Uznesenie Súdu pre verejnú službu Európskej únie (druhá komora) z 24. júna 2016, Simpson/Rada (F-142/11 RENV), sa zrušuje.
2. Vec sa prideliť inej komore Všeobecného súdu než je komora, ktorá rozhodovala o tomto odvolaní.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 419, 14.11.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 19. júla 2018 – HG/Komisia

(Vec T-693/16) ⁽¹⁾

(„Odvolanie — Verejná služba — Úradníci — Preloženie do tretej krajiny — Služobný byt poskytnutý inštitúciou — Disciplinárna sankcia — Zamietnutie žaloby v prvostupňovom konaní — Zostavenie rozhodovacieho zloženia, ktoré vyhlásilo prvostupňový rozsudok — Postup vymenovania sudcu na Súd pre verejnú službu — Súd zriadený zákonom — Zásada zákonného sudcu“)

(2018/C 364/11)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaťel: HG (v zastúpení: L. Levi, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne G. Berscheid a C. Berardis-Kayser, neskôr G. Berscheid a T. Bohr, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Dal Ferro, advokát)

Predmet veci

Odvolaie podané proti rozsudku Súdu pre verejnú službu Európskej únie (druhá komora) z 19. júna 2016, HG/Komisía (F-149/15, EU:F:2016:155), ktorým sa navrhuje zrušenie tohto rozsudku.

Výrok rozsudku

1. *Rozsudok Súdu pre verejnú službu Európskej únie (druhá komora) z 19. júna 2016, HG/Komisía (F-149/15), sa zrušuje.*
2. *Vec sa postupuje inej komore Všeobecného súdu, než je komora, ktorá rozhodovala o prejednávanej odvolaní.*
3. *O trovách konania sa rozhodne neskôr.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 441, 28.11.2016.

Žaloba podaná 19. júna 2018 – Gollnisch/Parlament**(Vec T-375/18)**

(2018/C 364/12)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Francúzsko) (v zastúpení: B. Bonnefoy-Claudet, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil rozhodnutie predsedu delegácie pre vzťahy s Japonskom oznámené 20. marca 2018 za protiprávne,
- zrušil toto rozhodnutie,
- zrušil všetky rozhodnutia, ktorými predseda Európskeho parlamentu a generálny tajomník Európskeho parlamentu implicitne zamietli sťažnosti, ktoré im boli predložené 2. mája 2018,
- zrušil akty a opatrenia, ktoré boli prijaté v nadväznosti na vyššie uvedené akty,
- priznal žalobcovi čiastku 1 euro ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla z dôvodu vylúčenia jeho účasti na pracovnej ceste parlamentnej delegácie a neuznania odškodnenia, na ktoré mal nárok,
- priznal žalobcovi aj čiastku 3 500 eur z titulu nákladov vynaložených v súvislosti s vypracovaním prejednávanej žaloby,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení vykonávacích ustanovení, ktorými sa riadi činnosť delegácií a poslancov Európskeho parlamentu vyslaných na pracovné cesty mimo Európskej únie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení práva na účinný prostriedok nápravy a riadnu správu vecí verejných.

Žaloba podaná 3. júla 2018 – SFIE-PE/Parlament

(Vec T-401/18)

(2018/C 364/13)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens – Section du Parlement européen (SFIE-PE) (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: L. Levi, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu za prípustnú a opodstatnenú,
- a v dôsledku toho:
 - zrušil rozhodnutie z 2. júla 2018 o zabezpečení tlmočníkov na 3. júla 2018, ako aj nasledujúce rozhodnutia o zabezpečení tlmočníkov na 4., 5., 10. a 11. júla 2018,
 - uložil žalovanému náhradu nemajetkovej ujmy stanovenú *ex aequo et bono* na 10 000 eur,
 - uložil žalovanému povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení práva na kolektívne akcie a práva na informácie a konzultácie, ako sú zakotvené v článkoch 28 a 27 Charty základných práv a v smernici 2002/14/CE Európskeho parlamentu a Rady z 11. marca 2002, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre informovanie a porady so zamestnancami v Európskom spoločenstve – Spoločné vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie o zastúpení zamestnancov (Ú. v. EÚ L 80, 2002, s. 29), a ďalej spresnené a vykonávané rámcovou zmluvou medzi Európskym parlamentom a odborovými a profesijnými organizáciami zamestnancov inštitúcie z 12. júla 1990, ako aj na porušení práva na riadnu správu vecí verejných, ktoré je zakotvené v článku 41 Charty.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na nedostatku právomoci autora aktu a porušení zásady právnej istoty.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva na účinný prostriedok nápravy, ako je stanovené v článku 47 Charty.

Žaloba podaná 3. júl 2018 – Aquino a i./Parlament

(Vec T-402/18)

(2018/C 364/14)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Roberto Aquino (Brusel, Belgicko) a 30 ďalších žalobcov (v zastúpení: L. Levi, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrh

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil túto žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- v dôsledku toho:
 - zrušil rozhodnutie z 2. júla 2018 o nariadení tlmočenia 3. júla 2018, ako aj nasledujúce rozhodnutia o nariadení tlmočenia 4., 5., 10. a 11. júla 2018,
 - uložil žalovanému povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu, ktorú žalobcovia vyčíslili *ex aequo et bono* na 1 000 eur,
 - uložil žalovanému povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú tri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate zhodné so žalobnými dôvodmi uvedenými vo veci T-401/18, SFIE-PE/Parlament.

Žaloba podaná 6. júla 2018 – RATP/Komisia

(Vec T-422/18)

(2018/C 364/15)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: E. Morgan de Rivery, P. Delelis a C. Lavin, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrh

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil na základe článku 263 ZFEÚ rozhodnutie Komisie z 5. marca 2018, ktorým sa poskytol prístup k dokumentom na základe žiadosti o prístup k dokumentom zaregistrovaným pod číslom GestDem 2017/7530 podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, a

— v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia porušila článok 4 ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mím. vyd. 01/003, s. 331), ako aj článok 5 ods. 3 písm. b) a článok 5 ods. 6 oddielu, ktorý sa týka ustanovení vykonávacích nariadení č. 1049/2001, Kódexu dobrého úradného postupu zamestnancov Komisie pripojeného k Rokovaciemu poriadku Komisie [K(2000) 3614 (Ú. v. ES L 308, 2000, s. 26; Mím. vyd. 01/003, s. 213)], keďže Komisia nemohla sprístupniť sporné dokumenty bez toho, aby o tom neinformovala žalobcu.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia porušila zásadu riadnej správy, ktorá je zakotvená v článku 41 ods. 1 Charty základných práv, povinnosť konať s náležitou starostlivosťou, ako vyplýva z relevantnej judikatúry, a teda účel nariadenia č. 1049/2001, ktorým je podľa článku 1 písm. c) tohto nariadenia „podporiť dobrú administratívnu prax v prístupe k dokumentom“.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia porušila článok 4 ods. 2 prvú, druhú a tretiu zarážku nariadenia č. 1049/2001 tým, že odmietla uplatniť výnimky, ktorých sa dovoľával žalobca. Tento žalobný dôvod sa delí na tri časti:
 - prvá časť vychádza z toho, že Komisia porušila článok 4 ods. 2 tretiu zarážku nariadenia č. 1049/2001 tým, že úmyselne odmietla uplatniť všeobecnú domnienku dôvernosti týkajúcu sa dokumentov;
 - druhá časť vychádza z toho, že Komisia porušila článok 4 ods. 2 druhú zarážku nariadenia č. 1049/2001 tým, že odmietla zohľadniť zásah do súdnych konaní, ktorý spôsobilo sprístupnenie dokumentov;
 - tretia časť vychádza z toho, že Komisia porušila článok 4 ods. 2 prvú zarážku nariadenia č. 1049/2001, článok 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, článok 7 Charty základných práv, ako aj článok 339 ZFEÚ tým, že nezohľadnila obchodné, finančné a strategické záujmy žalobcu.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia porušila článok 4 ods. 1 písm. b), ako aj článok 8 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mím. vyd. 13/026, s. 102) tým, že odmietla utajiť totožnosť fyzickej osoby, ktorá je pôvodcom sporných dokumentov.
5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia porušila povinnosť uviesť odôvodnenie podľa článku 296 ZFEÚ tým, že žalobcovi vopred ani po zaslaní dokumentov neoznámila dôvody, pre ktoré mohla odovzdať tieto dokumenty.

Žaloba podaná 13. júla 2018 – Tilly-Sabco/Komisia

(Vec T-437/18)

(2018/C 364/16)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francúzsko) (v zastúpení: R. Milchior a S. Charbonnel, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu na náhradu škody, ktorú žalobkyňa podala v súvislosti s vykonávacím nariadením (EÚ) č. 689/2013 z 18. júla 2013, ktorým sa stanovujú vývozné náhrady za hydinové mäso (Ú. v. EÚ L 196, 2013, s. 13), za prípustnú,
- určil, že Komisia je povinná zaplatiť žalobkyni čiastku vo výške 3 238 000 eur pozostávajúcu z:
 - 2 848 000 eur zodpovedajúcich nevyplateným náhradám za predaj v období od 19. júla do 31. decembra 2013,
 - 390 000 eur z titulu náhrady ušlého zisku v súvislosti s neuskutočnením dodatočných predajov v rozsahu 3 550 ton pre malé a stredné podniky v priebehu tohto obdobia,
- uložil Komisii povinnosť zaplatiť čiastku 3 238 000 eur,
- zvýšenú o kompenzačný úrok počítaný od 20. septembra 2017 do vyhlásenia rozsudku v tomto konaní, vo výške ročnej miery inflácie zistenej za dané obdobie Eurostatom (Štatistický úrad Európskej únie) v členskom štáte, v ktorom má táto spoločnosť sídlo,
- a zvýšenú o úrok z omeškania počítaný od vyhlásenia rozsudku do úplného zaplatenia, v sadzbe stanovenej Európskou centrálnou bankou (ECB) pre hlavné refinančné operácie zvýšenej o dva percentuálne body,
- povolil žalobkyni úpravu jej spisu účastníka konania a návrhov, pokiaľ by Komisia pred ukončením písomnej časti konania v tejto veci prijala vykonávacie nariadenie, ktorým by bolo nariadenie č. 689/2013 nahradené,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa na podporu svojej žaloby predkladá tri žalobné dôvody zodpovedajúce trom hmotnoprávnym predpokladom pre podanie žaloby na náhradu škody, ktoré sú podľa nej v prejednávanej veci kumulatívne splnené a sú nimi: existencia škodovej udalosti spočívajúcej v protiprávnomi vytýkaného konania, existencia škody a existencia vzťahu príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a škodou.

Po prvé žalobkyňa uvádza, že prijatím vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 689/2013 z 18. júla 2013, ktorým sa stanovujú vývozné náhrady za hydinové mäso (Ú. v. EÚ L 196, 2013, s. 13), zrušeného rozsudkom Súdneho dvora z 20. septembra 2017, Tilly-Sabco/Komisia (C-183/16 P, EU:C:2017:704), došlo k porušeniu práva Únie, ktoré postačuje na to, aby bolo založené dostatočne závažné porušenie.

Po druhé uvádza, že protiprávnym prijatím aktu, ktorým sa čiastky náhrad z predaja mrazených kurčiat do určitých krajín mimo EÚ stanovujú na nulu, sa Komisia dopustila dostatočne závažného porušenia predstavujúceho škodovú udalosť, na základe ktorej jej vznikla skutočná a nepochybná škoda. Táto škoda podľa žalobkyne spočíva v tom, že jej až do 31. decembra 2013 neboli priznané náhrady.

Po tretie žalobkyňa tvrdí, že je oprávnená požadovať náhradu za stratu vzniknutú v súvislosti s protiprávnym zrušením náhrad v období od 19. júla 2013 do 31. decembra 2013. Pochybenie Komisie bolo podľa nej rozhodujúcou príčinou škody, ktorú utrpela, a tiež existuje bezprostredný a priamy vzťah medzi týmto pochybením a uvedenou škodou.

Žaloba podaná 31. júla 2018 – Lotte/EUIPO – Générale Biscuit-Glico France (PEPERO original)**(Vec T-459/18)**

(2018/C 364/17)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: francúzština***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Lotte Corp. (Soul, Južná Kórea) (v zastúpení: G. Ringeisen, avocat)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Générale Biscuit-Glico France (Clamart, Francúzsko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Majiteľ spornej ochrannéj známky:* žalobkyňa*Dotknutá sporná ochranná známka:* obrazová červenohnedožltobiela ochranná známka Európskej únie PEPERO original*Konanie pred EUIPO:* konanie o vyhlásení neplatnosti*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 11. mája 2018 vo veci R 913/2017-1**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- rozhodol o prípustnosti tejto žaloby,
- zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom zrušilo ochrannú známku Európskej únie č. 7 413 651 spoločnosti LOTTE a uložilo jej povinnosť nahradiť spoločnosti Générale Biscuit-Glico France výdavky a poplatky,
- uložil EUIPO a spoločnosti Générale Biscuit-Glico France povinnosť nahradiť spoločnosti LOTTE náklady právneho zastúpenia vo všetkých konaniach,
- uložil EUIPO a spoločnosti Générale Biscuit-Glico France povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 64 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001,
- porušenie článku 60 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001,
- porušenie článku 94 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.

Žaloba podaná 31. júla 2018 – Telenet/Komisia**(Vec T-470/18)**

(2018/C 364/18)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Telenet (Mechelen, Belgicko) (v zastúpení: Y. Desmedt a E. Monard, dvokáti)*Žalovaná:* Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnutý akt v celom rozsahu, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba smeruje proti rozhodnutiu Komisie C(2018) 3410 final z 25. mája 2018, ktoré bolo prijaté podľa článku 7 ods. 3 smernice 2002/21/ES⁽¹⁾ a ktoré sa týka vecí BE/2018/2073: veľkoobchodné služby s miestnym prístupom poskytované na určitom mieste v Belgicku, veci BE/2018/2074: veľkoobchodné služby s centrálnym prístupom poskytované na určitom mieste v Belgicku pre výroby pre širokú spotrebu, a veci BE/2018/2075: veľkoobchodné služby televízneho vysielania v Belgicku.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa týka toho, že Komisia porušila článok 7 ods. 4 smernice 2002/21/ES a zneužila svoju diskrečnú právomoc, keď nezačala fázu II vyšetrovania.
 - V tomto ohľade žalobkyňa tvrdí, že Komisia vyjadrila mnohé znepokojenia týkajúce sa vymedzenia trhu belgickým vnútroštátnym regulačným orgánom.
 - Žalobkyňa ďalej tvrdí, že podľa článku 7 ods. 4 smernice 2002/21/ES je Komisia povinná zahájiť fázu II vyšetrovania, pokiaľ má závažné pochybnosti o navrhovanom regulačnom opatrení.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia neuviedla dôvody, na základe ktorých dospela k záveru, že použité vymedzenie trhu nebude mať dopad na výsledok regulačného opatrenia.
 - V tomto ohľade žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď zastávala názor, že mohla rozhodnúť o nezačatí fázy II vyšetrovania z dôvodu, že vymedzenie trhu, ktoré Komisia považovala za vhodnejšie, by údajne viedlo k rovnakému výsledku z hľadiska regulácie, ako v prípade navrhovaného regulačného opatrenia. Náležité vymedzenia trhu by nepochybne viedli k zmene právneho postavenia žalobkyne.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nedodržala procesné záruky podľa smernice 2002/21/ES.
 - V tomto ohľade žalobkyňa tvrdí, že návrh opatrenia, ktorý belgický vnútroštátny regulačný orgán predložil Komisii, obsahoval vymedzenie trhu, ktoré nebolo predmetom konzultácie, ako vyžaduje článok 6 a článok 16 ods. 6 smernice 2002/21/ES.
 - Žalobkyňa ďalej tvrdí, že Komisia porušila procesné požiadavky, keď sa vyjadrila k návrhu, ktorý nebol predložený na verejnú konzultáciu.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108, 2002, s. 33; Mím. vyd. 13/029, s. 349).

Žaloba podaná 2. augusta 2018 – WV/ESVČ

(Vec T-471/18)

(2018/C 364/19)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: WV (v zastúpení: É. Boigelot, avocat)

Žalovaná: Európska služba pre vonkajšiu činnosť (ESVČ)

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie z 27. novembra 2017 s referenčným číslom „*eeas.ba.hr.3(2017)6459331*“, ktoré vydal [dôverné] ⁽¹⁾, o zrážkach zo mzdy vo výške 72 kalendárnych dní na ťarchu žalobcu,
- v rozsahu, v akom je to potrebné, zrušil rozhodnutie z 2. mája 2018 („*eeas.ba.hr.3/ED/lid(2018)2309062*“) o výslovnom zamietnutí sťažnosti podanej žalobcom 3. januára 2018,
- rozhodol, že sumy, ktoré sa majú vrátiť žalobcovi po tomto zrušení, budú zvýšené o úroky z omeškania vo výške 5 % za rok alebo v inej výške stanovenej Všeobecným súdom, pričom tieto úroky budú vypočítané ku dňu skutočného vrátenia v závislosti odo dňa vykonania jednotlivých zrážok,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania v súlade s článkom 134 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu Európskej únie.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobca uplatňuje jediný žalobný dôvod, ktorý je založený na porušení článku 1e ods. 2 a článkov 12, 12a, 21, 25, 26, 55 a 60 služobného poriadku, povinnosti náležitej starostlivosti, zásady riadnej správy vecí verejných, ako aj porušení článkov 1 a 2 prílohy IX služobného poriadku a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mím. vyd. 13/026, s. 102). Taktiež uvádza porušenie článkov 41, 47 a 52 Charty základných práv, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv, práva na obhajobu, porušenie článku 296 ZFEÚ, ako aj zneužitie práva a zneužitie konania a zjavné porušenie zásad legitímnej dôvery a rovnosti zbraní. Žalobca napokon namietá porušenie zásady, ktorá administratívne ukladá vydávať rozhodnutia len na základe právne prípustných dôvodov, teda dôvodov, ktoré sú relevantné a nie sú postihnuté zjavne nesprávnym skutkovým alebo právnym posúdením, ako aj porušenie zásad proporcionality, kontradiktórnosti a právnej istoty a porušenie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mím. vyd. 01/003, s. 331).

⁽¹⁾ Skryté dôverné údaje.

Žaloba podaná 10. augusta 2018 – XF/Komisia

(Vec T-482/18)

(2018/C 364/20)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: XF (v zastúpení: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie z 2. októbra 2017, ktorým mu bolo zamietnuté poskytnutie príspevku na usídlenie v súvislosti s jeho presťahovaním a nástupom do zamestnania v sídle ESVC,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 20 Služobného poriadku a článku 5 jeho prílohy VII.

Žaloba podaná 22. augusta 2018 – Currency One/EUIPO – Cinkciarz.pl (CINKCIARZ)

(Vec T-501/18)

(2018/C 364/21)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Currency One S.A. (Poznaň, Poľsko) (v zastúpení: P. Szmidt, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poľsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie CINKCIARZ – ochranná známka Európskej únie č. 13 678 991

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 18. júna 2018 vo veci R 2598/2017-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov odvolacieho konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 59 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.
-

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK